

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi szeptember hó 5. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2013. évi január hó 22. napján kihirdetett 10.B.1878/2011/100. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

I. r. vádlott cselekményeit
kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1), (3) bekezdés)
és kábítószer birtoklása vétségének (Btk. 178. § (1), (5) bekezdés a/ pont),

II. r. vádlott cselekményeit
kábítószer-kereskedelem büntettének (Btk. 176. § (1) bekezdés)
és kábítószer birtoklása vétségének (Btk. 178. § (1), (5) bekezdés a/ pont) nevezi meg.

I. r. vádlott feltételes szabadságra bocsátásának legkorábbi időpontja a szabadságvesztés büntetése kétharmad részének kitöltését követő nap.

II. r. vádlottal szemben a börtönbüntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti, s a közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

I. r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

I. r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: xxx,

II. r. vádlott lakcíme helyesen ... szám.

I n d o k o l á s :

A törvényszék ítélete ellen I. r. vádlott és a védője téves jogi minősítés - 1/a. és 1/b. pontok -, továbbá a büntetés enyhítése végett jelentettek be fellebbezést. II. r. vádlott, valamint a védője enyhítés céljából, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése érdekében éltek perorvoslattal, amit a védő írásban indokolt és utalt e vádlott életvitelében beállott kedvező változásokra.

A határozattal szemben fellebbezett még III. r. vádlott és a védője, akik azonban az ítéletükre 2013. szeptember 2. napján érkezett beadványukban visszavonták a jogorvoslatukat, így e napon az elsőfokú ítélet az ő vonatkozásában jogerőre emelkedett.

IV. r. vádlott és a védője az ítélet kihirdetésekor akként nyilatkoztak, hogy azt tudomásul veszik.

Az ügyész valamennyi vádlottal szemben szintén tudomásul vette az elsőfokú bíróság döntését, melynek következtében IV. r. vádlott tekintetében, az első fokon jogerőssé vált. A jogerővel érintett vádlottra a Be. 349. §-ának (1) bekezdése alapján a jelen felülbírálat nem terjedt ki.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában a védelmi perorvoslatokat alaptalannak tartva az elsőfokú ítélet megváltoztatására tett indítványt, rámutatva arra, hogy a törvényszék tévedett, amikor II. r. és III. r. vádlottak esetében a kábítószerrel visszaélés vétsége vonatkozásában, figyelemmel a megelőző-felvilágosító szolgáltatáson való részvételére, az eljárást nem szüntette meg. A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében változatlanul fenntartotta az átirat szerinti indítványt.

Az ítélet a jogorvoslatokkal érintett terheltek esetében a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt - nyilvános ülésen - bírálta felül az elsőfokú ítéletet, alkalmazva a Be. 361. §-ának (1) bekezdésében írtakat. E felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat körültekintően betartva folytatta le a bizonyítást. A történeti tényállást a vádlottak részbeni beismerő vallomásaira, az ezeket alátámasztó egyéb bizonyítékokra - így a házkutatás eredményére, annak jegyzőkönyvére, az igazságügyi szakértők szakvéleményére - alapította. Messzemenően megvizsgálta a vádlottak védekezését, helyt adva ennek során a szakértői bizonyítás felvételére irányuló védői indítványnak. A feltárt bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte. Részletesen megindokolta, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott, másokat miért vetett el. Ennek során - a Be. 4. §-ának (2) bekezdését szem előtt tartva - a kételyeket a vádlottak javára vette figyelembe. Indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette.

A tényállás - amelyet részben csupán I. r. vádlott és a védője vitatott - teljes körű és megalapozott, ezért a Be. 351. §-ának (1) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban irányadó. Mindössze a vádlottaknak a Be. 351. §-a (2) bekezdésének b/ pontja alapján történő meghallgatásának eredményeként szükséges a következőket rögzíteni:

I. r. vádlott az előzetes letartóztatásának tartama alatt targoncakezelő tanfolyamot végzett, ez év február eleje óta ... a büntetés-végrehajtási intézet nyomdájában dolgozik.

II. r. vádlott a fogvatartásának megszüntetését követően több tanfolyamot végzett - szerkezetlakatos, targoncakezelő -, nemzetközi munka- és tűzvédelmi vizsgával rendelkezik. ...-ban darukötöző és daruirányító vizsgát tett, s külföldi és belföldi munkahelyeken végzett munkát, jelenleg álláskeresőként regisztrált, illetőleg szociális

segélyt kap. Az élettársa műkörömépítőként dolgozik, kb. 100.000 Ft a havi jövedelme, de emellett tanul is.

A történeti tényállást illetően elírás miatt csupán annyi pontosítandó, hogy az ítélet 8. oldal 7. bekezdésében felsorolt személyek II. r. vádlottól vásárolták a kábítószer, illetve ugyanezen oldal 8. bekezdésében II. r. vádlott, ahogy a 11. oldal 1. bekezdésében is.

A törvényszék a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére okszerű következtetést vont le, és az elkövetett bűncselekmények jogi minősítése is helyes és törvényes. Itt utal a másodfokú bíróság I. r. vádlott védőjének azon felvetésére, miszerint megállapítható lett volna e vádlott esetében a kábítószer függőség. E körben szükséges megjegyezni, hogy a kábítószer függőség megállapítása szakkérdés, és az igazságügyi orvos-, valamint elmeorvosszakértő kompetenciájába tartozik. Az eljárás során több szakértő is véleményt nyilvánított I. r. vádlott kábítószer függőségének kérdésében és egybehangzóan azt véleményezték, hogy a terheltet nem tartják függőnek. A szakértők ezen aggálymentes véleményét a törvényszék helyesen fogadta el, és e tény megkérdőjelezésére az ítélet tábla sem talált alapot.

Mindezekre figyelemmel I. r. vádlottnak és a védőjének eltérő jogi minősítés megállapítására tett indítványa nem megalapozott. A védő az álláspontját a bizonyítékok eltérő értékelésével kísérelte meg alátámasztani, azonban a bizonyítékok felülmérlegelésére - megalapozott tényállás esetén - nincs törvényes lehetősége a másodfokú bíróságnak.

A törvényszék - ellentétben a fellebbviteli főügyészség jogi álláspontjával - nem tévedett, amikor a kábítószerrel visszaélés vétsége tekintetében nem alkalmazta a Btk. (1978. évi IV. törvény) 283. §-ának (1) bekezdésében írtakat, és az e cselekmény miatt indult büntetőeljárást II. r. vádlottal szemben nem szüntette meg. Jogi indokolása azonban téves.

Az e törvényhelyben rögzített szabály nem büntethetőséget kizáró, hanem büntethetőséget megszüntető ok. A Btk. 283. §-ának (1) bekezdésében rögzített büntethetőséget megszüntető ok csak a fogyasztói típusú magatartás esetében és a törvényben írt kábítószer mennyiségnél alkalmazható. Ha azonban a fogyasztási típusú magatartáshoz forgalmazói típusú elkövetés - kínálás, átadás, forgalombahozatal, kereskedés - is társul, ahogy jelen esetben, a Btk. 283. §-ának alkalmazhatósága a saját fogyasztást érintő mennyiségre is kizárt, függetlenül attól, hogy az eltérő típusú visszaélések önálló halmazati értékelést nyernek (BH.2009.316). Erre figyelemmel a fellebbviteli főügyészség e körben tett indítványa nem foghatott helyt.

A törvényszék feltárta a fellebbezéssel érintett vádlottak javára és terhére figyelembe vehető bűnösségi körülményeket. Részletesen megindokolta, hogy a büntetések mértékének meghatározásakor az irányadó középértéktől miért tért el. Ezen indokokkal az ítélet tábla egyetért. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság I. r. vádlott esetében nem a törvényben írt fegyház fokozatot alkalmazta, hanem attól eggyel enyhébb

börtönfokozatban határozta meg a szabadságvesztést, de ennek indokát az ítéletben nem adta.

A másodfokú bíróságnak állást kellett foglalnia abban - figyelemmel a Btk. 2. §-ában írtakra - hogy a 2013. július 1. napjával hatályba lépett 2012. évi C. törvényt, avagy az elkövetéskor hatályos büntető anyagi jogi jogszabályt (1978. évi IV. törvény) alkalmazza.

Főszabály az, hogy a bűncselekmény elkövetésekor hatályban lévő büntető törvényt kell alkalmazni, kivéve ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el.

A másodfokú bíróság megvizsgálta az érintett vádlottakkal szemben alkalmazásra kerülő törvényhelyeket és arra az álláspontra jutott, hogy kizárólag a feltételes szabadságra bocsátás szabályai a kedvezőbbek esetükben, és erre figyelemmel a 2012. évi C. törvényt, a továbbiakban Btk.-t alkalmazta I. r. és II. r. vádlottakkal szemben. Erre figyelemmel megváltoztatta a bűncselekmények elnevezését, egyben rögzítette az új törvényhelyeket a 2012. évi CCXXII. törvény 121. §-ával módosított, s 2013. július 1. napjától hatályos Be. 258. §-ának (2) bekezdése alapján.

Itt szükséges megjegyezni, hogy az elbírálás idején hatályos törvény, Btk. 180. §-ának rendelkezései sem tették lehetővé II. r. vádlottal szemben a kábítószer birtoklás vétsége miatti eljárás megszüntetését büntethetőséget megszüntető okból.

A Btk. 35. §-ának (2) bekezdése szerint a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározott eggyel enyhébb, vagy eggyel szigorúbb végrehajtási fokozat határozható meg a szabadságvesztés kiszabásakor. A Btk. 37. §-a (3) bekezdésének ad/ pontjára tekintettel I. r. vádlottnál a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. (Ilyen rendelkezést tartalmaz az 1978. évi IV. törvény 42. §-a (2) bekezdésének 3. pontja is). Az ítélet tábla annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság indokát nem adta, e vádlott vonatkozásában egyetértett az eggyel enyhébb, börtön fokozat alkalmazásával, amelynek indoka a büntetési tétel középértékétől való eltéréssel azonos. Az enyhítő körülmények maradéktalanul értékelésre kerültek, a kiszabott büntetés a büntetési tétel alsó határát mindössze két évvel haladja meg, enyhítésre a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget.

A Be. 258. §-a (1) bekezdésének e/ pontja értelmében az ítélet tábla meghatározta a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, figyelemmel a Btk. 38. §-a (2) bekezdésének a/ pontjában írtakra.

II. r. vádlottal szemben nyomatékkaal értékelve a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást, nem utolsó sorban a büntetlen előéletét, az életvitelében bekövetkezett pozitív irányú változást, az ítélet tábla a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztésére látott lehetőséget, mivel a személyi körülményei abba az irányba mutatnak, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, figyelemmel a Btk. 85. §-ának (1) bekezdésében írtakra. A bűncselekmények halmazatát, valamint a kábítószer kereskedelem büntetnének tárgyi súlyát szem előtt tartva a próbaidő mértékét a Btk. 85. §-ának (2) bekezdése értelmében hosszabb időtartamban határozta meg a

másodfokú bíróság. E vádlott esetében - mivel a börtönbüntetés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette - a Btk. 61. §-ában írt közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását mellőzte.

Az eddigiekre tekintettel az ítéletábra a törvényszék ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 372. §-ának (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Btk. 92. §-ának (1) és (2) bekezdése értelmében I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámította a kiszabott börtönbüntetés tartamába.

Végezetül rögzítette a másodfokú bíróság az I. r. vádlott új személyazonosító okmányának a számát, illetve II. r. vádlott lakcímét helyesen.

Debrecen, 2013. évi szeptember hó 5. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Miskolci Törvényszék 10.B.1878/2011/100. számú ítélete I. r. és II. r. vádlottakkal szemben a másodfokú ítéletben írt változtatással jogerőre emelkedett, és I. r. vádlott esetében végrehajtható, míg II. r. vádlott esetében a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

D e b r e c e n , 2013. év szeptember hó 5. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.